

Харизма і хрест Віктора Торчика

З високих, і не зовсім, трибун останнім часом багато говорять, ба навіть волають, про відродження національної культури, Свідомості та духовності. Кричати легше. А професійно робити свою справу, спрямовану саме на відродження та розвиток культури, - без перебільшення, громадянський подвиг. Бо для цього потрібні не лише фанатична віра й відданість, а й мужність. Усі ці риси притаманні начальнику відділу культури та туризму РДА **Віктору ТОРЧИКУ** — досвідченому керівникові, заслуженому працівнику культури України, талановитому композиторові-пісняреві, якому 27 квітня виповниться 60 років. Саме завдяки його титанічним зусиллям галузь культури Сарненщини впродовж багатьох років отримує найвищу оцінку обласного управління культури та туризму.

З **ВІКТОРОМ** Григоровичем спілкуватися напрочуд приємно: широка ерудиція, багатогранне обдарування, висока культура цієї неординарної особистості накладають відбиток на все, до чого він причетний. Сповнений молодечого завзяття, нових творчих задумів і планів, прискіпливо вимогливий до власної творчості — таким постав маститий ювіляр.

У творчому доробку маестро Торчика — понад 500 пісень, творів для оркестру народних інструментів, хорів, вокальних ансамблів. Багато років Віктор Торчик займається науково-пошуковою роботою з відродження місцевих традицій» звичаїв, обрядів, відзняв 36 місцевих обрядових дій. Ці напрацювання лягли в основу збірки «Коровайні мотиви Сарненщини», яку високо оцінила фольклорист Українського національного академічного народного хору ім. Григорія Верьовки Марія Пилипчак. Принагідно зауважу, що вступне слово до збірки написав художній керівник колективу академік Анатолій Авдієвський. У позаминулому році Віктор Торчик видав нотовану збірку пісень для учасників художньої самодіяльності «Краса, і мудрість, і любов», до якої ввійшли твори, написані на вірші Володимира- Сосюри, якого вважає неперевершеним ліриком, кузнецовської поетеси Лариси Сай, волинської — Валентини Ксендзук, члена Спілки письменників України Петра Велесика, Олександра Богачука, та найбільшу перевагу віддає місцевим поетесам: Тетяні Корнійчук, Валентині Петренко, творчий симбіоз з якою триває вже не один рік.

- Найважливіше для мене як композитора — вловити характер поезії, - ділиться секретами майстерності ювіляр. — На тексти, які припадуть до вподоби музику пишу миттєво.

На глибоке переконання митця, пісні на вірші сарненських поетів створюють гідний імідж Сарненщини, сприяють вихованню гордості за рідний край. З цим важко не погодитись, хоч раз прослухавши «Гімн Сарненщини», виплеканий творчим дуєтом Торчик-Петренко. Коли у 2000 році в Трускавець на Всеукраїнський конкурс написання пісні про відоме курортне місто прибули популярні столичні композитори, зокрема і Юрій Рибчинський, талановитий тандем не загубився натлі іменитих суперників: Віктор Торчик у черговий раз продемонстрував силу таланту й повернувся переможцем. До слова, на урочистому підбитті підсумків загальноміського рейтингу популярності «Гордість міста», номінантом якого цілком заслужено став і Віктор Григорович, гості з Дубна вперше почули гімн Сарненщини і, вражені довершеною музикою, звернулись до композитора з проханням написати гімн Дубенщини. З аналогічним замовленням приїхав і сільський голова із с. Колки Дубровицького району. Давньою шанувальницею маестро Торчика є заслужена артистка України Наталія-Марія Фарина, у виконанні якої побачив світ новий компакт-диск «Жінка і спогади». До нього увійшли твори композитора на вірші Валентини Ксендзук, Ліни Костенко, Валентини Петренко, Тетяни Корнійчук, бо, зізнався художник, найбільше любить писати лірику. А у вільний час полюбляє слухати видатних джазових виконавців. До речі, музиканти, які виконують твори сарненського

композитора, повсякчас відзначають змістовність і довершеність текстів, на які написана музика. Ще б пак! Віктор Торчик прискіпливо добирає вірші знаних, і не дуже поетів, бо цінує в поезіях насамперед щирість.

Культпрацівники Сарненщини в усі часи гідно представляли свій край і на обласній, і на столичній сценах. Треба наголосити, що минулоріч перші місця в усіх культурологічних конкурсах області вибороли саме наші земляки. І лєвова частка заслуги в цьому, безперечно, належить Віктору Григоровичу. Та про себе говорить неохоче, натомість високо оцінює ентузіазм працівників культури, а надто в сільській місцевості, адже багатьом з них працювати доводиться в неопалюваних приміщеннях клубів чи будинків культури. Отож і радіє начальник відділу культури та туризму, що цьогоріч за сприяння голови РДА передбачені кошти для зміцнення матеріально-технічної бази 8 закладів культури. А нещодавно майже всі культурно-дозвіл- лєві комплекси району отримали сучасні тренажери. Варто нагадати й про те, що Сарненський — єдиний в області район, в якому збережена мережа культосвітніх закладів, а працівники отримують повні посадові Оклади. Та передувала цьому багаторічна копітка й непомітна праця.

Талані Віктора Торчика визнаний і незаперечний. У 2005 році за композиторську діяльність й особистий вклад у розвиток українського музичного мистецтва наш земляк став першим лауреатом обласної мистецької премії імені Германа Жуковського. Та спочивати на лаврах не збирається: активно займається самоосвітою, готує до виходу у світ збірку нових музичних творів. Оптимізму й самовідданості Віктора Григоровича по- доброму заздриш. Єдине, за чим хочеться жалкувати, - що канули в Лету часи купців-цукрозаводчиків, які не цуралися меценатства й не шкодували прибутків задля підтримки талановитих художників. Адже пісні Віктора Торчика заслуговують на увагу широкого загалу, гідні лунати на радіо та телебаченні. Тим часом записати якісну студійну фонограму потребує великих грошових витрат... Життя непередбачуване, хтозна, може, і знайдеться сучасний Сава Морозов, який захопиться популяризацією творів поліського митця, а разом з ним — і Сарненщини.

Зоя ТИМЦУНІК.